

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

BMI0099

សម្ភាសន៍ជាមួយឈ្មោះ អៀម សួង ភេទប្រុស អាយុ៥៧ឆ្នាំ

មុខងារជំនាន់ខ្មែរក្រហម «កងចល័ត»

រស់នៅភូមិយានរៀន ឃុំផ្កាំ ស្រុកស្វាយចេក ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ

ថ្ងៃទី៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០

សម្ភាសន៍ដោយ: សុខ វណ្ណៈ

០០:៣២:១៣

១២ទំព័រ

សុខ វណ្ណៈ ចឹងជាដំបូងខ្ញុំសូមប្រាប់ឈ្មោះខ្ញុំថា ខ្ញុំឈ្មោះសុខ វណ្ណៈ ។

អៀម សួង: បាទ ។

សុខ វណ្ណៈ មកពីមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា ដែលមានទីតាំងនៅភ្នំពេញ ខ្ញុំមកនេះក៏ចង់រៀនរ៉ាំរ៉ៃនៅ
ស្រុកស្វាយចេក ខ្ញុំចង់ដឹងថាប្រជាជននៅឃុំផ្កាំនៅពេលសង្គ្រាមមានជួបគ្រោះថ្នាក់វាមាន
បញ្ហាអីកើតឡើងខ្លះ តើវេទនាយ៉ាងម៉េច ហើយឥឡូវប្រជាជនផុតពីសង្គ្រាមហើយតើ
ការរកស៊ីបង្កបង្កើនផលយ៉ាងម៉េចខ្លះ?

អៀម សួង: បាទ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងបទសម្ភាសន៍ជាមួយពូហ្នឹង តើពូអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំយកទៅប្រើប្រាស់បានទេ?

អៀម សួង: បាទ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងពូអនុញ្ញាត?

អៀម សួង: បាទ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងខ្ញុំចង់ស្គាល់ឈ្មោះពូ តើពូឈ្មោះអីដែរ?

អៀម សួង: ខ្ញុំឈ្មោះ អៀម សួង ។

សុខ វណ្ណៈ អាយុប៉ុន្មាន?

អៀម សួង: អាយុ៥៧ឆ្នាំ ។

សុខ វណ្ណៈ ប្រពន្ធឈ្មោះអី?

អៀម សួង: ប្រពន្ធដើមឈ្មោះ រឿន វ៉ាញ ។

សុខ វណ្ណៈ គាត់មានអាយុប៉ុន្មាន?

អៀម សួង: កាលដែលគាត់ស្លាប់អាយុ៣៨ ។

សុខ វណ្ណៈ មានកូនប៉ុន្មាននាក់?
 អៀម សួងៈ មានកូន៥ នាក់ ។
 សុខ វណ្ណៈ ស្រីប៉ុន្មាន?
 អៀម សួងៈ ស្រីទាំង៥ នាក់ ។
 សុខ វណ្ណៈ ចឹងឪពុកពូជ្យឈ្មោះអី?
 អៀម សួងៈ ឈ្មោះ អៀម ជ្ជវិន ។
 សុខ វណ្ណៈ គាត់ជនជាតិទេ បានជាឈ្មោះចឹង?
 អៀម សួងៈ ទេ គាត់ជាជនជាតិខ្មែរហ្នឹង ។
 សុខ វណ្ណៈ ម្តាយឈ្មោះ?
 អៀម សួងៈ ឈ្មោះ ចយ ភុំ ។
 សុខ វណ្ណៈ ចឹងគាត់ទាំងពីរសព្វថ្ងៃនៅរស់ដែរ?
 អៀម សួងៈ នៅតែម្តាយទេ ។
 សុខ វណ្ណៈ ពូមានបងប្អូនបង្កើតប៉ុន្មាននាក់?
 អៀម សួងៈ បងប្អូនបង្កើតមាន៧ នាក់ ។
 សុខ វណ្ណៈ ស្រីប៉ុន្មាន?
 អៀម សួងៈ ស្រី៣ប្រុស៤ ។
 សុខ វណ្ណៈ ចឹងសព្វថ្ងៃនៅរស់ទាំងអស់?
 អៀម សួងៈ បាទ! នៅរស់ទាំងអស់ ។
 សុខ វណ្ណៈ ចឹងស្រុកកំណើតនៅណា?
 អៀម សួងៈ ស្រុកកំណើតនេះឯង ។
 សុខ វណ្ណៈ គេហៅភូមិអី?
 អៀម សួងៈ ភូមិយាងរៀន ។
 សុខ វណ្ណៈ ឃុំ?
 អៀម សួងៈ ផ្តាំ ។
 សុខ វណ្ណៈ ចឹងកាលពីដើមគេហៅស្រុកអីគេ?
 អៀម សួងៈ កាលពីដើមគេហៅស្រុកថ្មពួក ។
 សុខ វណ្ណៈ កាលហ្នឹងគេហៅខេត្តអីគេ?

អៀម សួង: ខេត្តបាត់ដំបង ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងឥឡូវនៅភូមិយានរៀនដដែល?

អៀម សួង: បាទ ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងឥឡូវគេហៅស្រុកស្វាយចេកវិញហើយ?

អៀម សួង: បាទ ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងដូច្នោះតាំងពីពេលណា?

អៀម សួង: ដូច្នោះគ្រាន់ហើយខ្ញុំមិនបានចាំទេ ដូរកាលមានសន្តិភាព ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងកាលហ្នឹងរៀនបានដល់ថ្នាក់ណា?

អៀម សួង: កាលហ្នឹងរៀនបានថ្នាក់ទី១២ « បាស » ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងរៀនបានតែមួយឆ្នាំស្មើថ្នាក់ទី១ ឥឡូវ?

អៀម សួង: បាទ ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងឈប់រៀនហើយទៅណា?

អៀម សួង: ឈប់រៀនហើយបួសវិញ បួសបាននៅរៀននេះ ។

សុខ វណ្ណ: រៀននៅសាលាណា?

អៀម សួង: សាលាផ្កានេះ ។

សុខ វណ្ណ: បួសនៅវត្តណា?

អៀម សួង: វត្តផ្កាហ្នឹង ។

សុខ វណ្ណ: បួសនៅវត្តផ្កាបានប៉ុន្មានឆ្នាំបានឈប់បួស?

អៀម សួង: បួសបានបីឆ្នាំ ។

សុខ វណ្ណ: ឈប់នៅឆ្នាំណា?

អៀម សួង: មិនដឹងជាឆ្នាំណាម៉េចចាំ ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងនៅឆ្នាំ៧០ មានរដ្ឋប្រហារជំនាន់សីហនុ

ដល់៧១ - ៧២ - ៧៣ហ្នឹង

ពូនៅបួសប្តូរមួយសឹក ហើយ?

អៀម សួង: ខ្ញុំសឹកសម័យខ្មែរក្រហមចូលនោះបានខ្ញុំសឹក ។

សុខ វណ្ណ: ៧៥?

អៀម សួង: កាលហ្នឹង៧៤ ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងពូសឹកហើយពូនៅធ្វើអីទៀត?

អៀម សួង: សឹកហើយមានធ្វើអីទេ ខ្ញុំធ្វើតែប្រជាជន សម័យធ្វើស្រែរួម ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងកាលខ្មែរក្រហមចូលមកនៅឆ្នាំ៧៥ ប្រជាជននៅហ្នឹងដូចជាពូអីទៅធ្វើអីនៅណា?

អៀម សួង: ខ្ញុំអត់មានធ្វើអីទេ ខ្ញុំនៅតែទីនេះហើយធ្វើប្រជាជន ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងពូទៅធ្វើកងចល័ត?

អៀម សួង: បាទៗ!ទៅធ្វើកងចល័តខាងពង្រៀបដែកនៅត្រពាំងថ្ម ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងកាលហ្នឹងពូនៅជាយុវជនទេ?

អៀម សួង: កាលនោះខ្ញុំបានប្រពន្ធហើយ បានកាលនោះបានសម័យចាប់អារម្មណ៍ ។

សុខ វណ្ណ: កាលហ្នឹងនៅឆ្នាំណា?

អៀម សួង: ឆ្នាំ៧៥ ហ្នឹងឯង ទេមិនដឹងជាឆ្នាំណាទេ ចាំមិនបានទេ កាលនោះធ្វើការនៅត្រពាំងថ្ម គេហៅចាប់អារម្មណ៍ចាប់ដែក ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងពូធ្វើការនៅត្រពាំងថ្មរហូតប្តូរយយ៉ាងម៉េច?

អៀម សួង: អទ្ធា គេឲ្យទៅចប់ស្រែទៅគេឲ្យឡើងមកវិញ ដល់ចឹងទៅដើរក្នុងស្រែតាមភូមិនេះទៀតទៅ កាលនោះគេឲ្យទៅពង្រៀបដី ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងកាលហ្នឹងគេឲ្យទៅលើទំនប់អី?

អៀម សួង: បាទ! ។

សុខ វណ្ណ: កាលលើទំនប់ចឹងមានឃើញយុវជនយុវនារីទៅដែរ?

អៀម សួង: ទេ កងយុវជនកងយុវនារីគេខាងលើទំនប់ ខ្ញុំបានប្រពន្ធហើយចេះ គេឲ្យនៅខាងពង្រៀបដីខាងស្តី ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងការពូចាប់ដែកហ្នឹងមានបាយរួមនៅ?

អៀម សួង: បាយរួមហើយ ។

សុខ វណ្ណ: បាយរួមបានប្រហែលប៉ុន្មានឆ្នាំ?

អៀម សួង: បាយរួមប្រហែលមួយឆ្នាំ ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងកាលហ្នឹងប្រហែលជាឆ្នាំ៧៦?

អៀម សួង: បាទ ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងប្រពន្ធកាលហ្នឹងពូពេញចិត្តខ្លួនឯងឬមួយយ៉ាងម៉េច?

អៀម សួង: បាទ!ពេកចិត្តខ្លួនឯង ។

សុខ វណ្ណ: កាលដែលពូរៀបការហ្នឹងមានចំនួនប៉ុន្មានកូន?

អៀម សួង: កាលបរិច្ឆេទប្រហែលជា ១០ ដើម ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងកាលពូធ្វើស្រែនៅជាកសិករហ្នឹងពូមានបាយហូបគ្រប់គ្រាន់ទេ?

អៀម សួង: ម៉េចបានហូបគ្រប់គ្រាន់ កាលហ្នឹងហូបតែបបរយកប្រលិតមកលាយ ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងកាលហ្នឹងមានបាយឆ្អែតទេ?

អៀម សួង: ម៉េចបានឆ្អែត ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងកាលហ្នឹងមានអ្នកឈឺស្លាប់ដោយសារអត់អាហារទេ?

អៀម សួង: មាន ។

សុខ វណ្ណ: នៅកន្លែងនេះគេហៅតំបន់ប៉ុន្មានកាលសម័យខ្មែរក្រហម?

អៀម សួង: មិនដឹងជាតំបន់ប៉ុន្មានទេ គេថាតំបន់៥ ។

សុខ វណ្ណ: កាលហ្នឹងពិណ្ណជាតិណាស្រុក?

អៀម សួង: កាលហ្នឹងមានពិណ្ណទេ...កាលហ្នឹងមាន ឆាត មានឈ្មោះ រៀមមិនដឹងជាពិណ្ណខ្លះទេ

ព្រោះគេផ្លាស់ប្តូរគ្នាចាប់អាមួយទៅបាត់ឃើញម្នាក់ទៀតចូលមកចឹងទៅ ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងដល់ពេលចាប់ឆាត ទៅឡើងរៀមវិញ?

អៀម សួង: បាទ ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងរៀមហ្នឹងមកពីខាងណាវិញ?

អៀម សួង: មិនដឹងជាមកពីខាងណាទេ កាលហ្នឹងមិនហ៊ានមើលមុខគេផង ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងនៅភូមិពូហ្នឹង កាលហ្នឹងមានអ្នកជម្លៀស ១៧ មេសាមកពីភ្នំពេញទេ?

អៀម សួង: មាន ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងពួកហ្នឹងមកមានស្លាប់ច្រើនទេ?

អៀម សួង: មកនៅទីនេះក្នុងសម័យនោះមិនសូវមានស្លាប់ទេ នៅភូមិនេះដូចជាស្រួសស្រាវ ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងប្រជាជននៅហ្នឹងមិនសូវលំបាកប៉ុន្មានទេ?

អៀម សួង: បាទ ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងពួករស់នៅក្នុងភូមិហ្នឹងចំនួនបីឆ្នាំហ្នឹង ពូមានដឹងថាគេយកមនុស្សទៅសម្លាប់មានទេ?

អៀម សួង: កាលហ្នឹងបានដឹងដែរ កាលហ្នឹងយកទៅម៉ាកកោកខ្មោចធំមែនោះ គ្រូវជាបងប្អូនខ្ញុំដែរ បងប្អូនដឹងមួយប៉ុន្មាននាក់ មានអីទៀត ។

សុខ វណ្ណ: នៅហ្នឹងមានកុកស្តិសុខអីដែរ?

អៀម សួង: បាទមិនមានទេ បើចាប់យកទៅមានដាក់នៅថ្មពួកឯណោះ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងភូមិហ្នឹងមានគាំទ្រពីជំនាន់ដើមមក មិនមែនកើតភូមិនៅសម័យក្រោយនេះទេ?

អៀម សួងៈ បាទ! ភូមិនេះមានគាំទ្រពីកំណើតដូនតាមកហើយ ខ្ញុំកើតមកមានភូមិម្តាយខ្ញុំកើតមកកាត់ ថាមានភូមិគាំទ្រពីណាពីណាមកហើយ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងភូមិនេះមានរាប់រយឆ្នាំមកហើយ?

អៀម សួងៈ បាទ! មានគាំទ្រពីយូរណាស់មកហើយ មិនដឹងជាយូរប៉ុណ្ណាទេ កើតមកក៏ឃើញភូមិហ្នឹងតែម្តង ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងព្រៃឈើមិនសូវមានប៉ុន្មានទេ?

អៀម សួងៈ បាទ!មិនសូវមានប៉ុន្មានទេ ស្រុកនេះមានឈើតាមស្រែបន្តិចបន្តួចហ្នឹងចឹងឯង ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងដល់ពេលចប់សម័យប័ណ្ណ យួនចូលមកពូជនៅណាវិញ?

អៀម សួងៈ ខ្ញុំនៅទីនេះឯង ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងពួករស់នៅក្នុងភូមិហ្នឹង ។

អៀម សួងៈ កាលហ្នឹងគេឲ្យធ្វើមេក្រុមកាលសម័យយួន កាលហ្នឹងយ៉ាប់ណាស់មេក្រុម ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងធ្វើមេក្រុមខ្មែរក្រហមចោទថាបានចូលដៃជាមួយខាងនេះ?

អៀម សួងៈ ចឹងហើយ កាលហ្នឹងចេះតែគេចខ្លួនចឹងទៅ ខ្មែរក្រហមឡើងមកទារកអង្គរកម្ពុបមេក្រុមយួនមកក៏រកមេក្រុម កាំណាស់សម័យហ្នឹង ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងមកសួរថាយ៉ាងម៉េចខ្លះទៅ?

អៀម សួងៈ ទេ មកសួរថាដឹកកំណែទៅណា កាលនោះកំណែយួនដឹកទៅថ្នល់ដាច់ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងកាលឆ្នាំ១៩៧៩-៨១-៨២ហ្នឹងនៅហ្នឹងមានសង្គ្រាមខ្លាំងហើយ?

អៀម សួងៈ បាទ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងប្រជាជននៅហ្នឹងធ្វើយ៉ាងម៉េចទៅ?

អៀម សួងៈ កាលហ្នឹងចេត្រតែរត់គេចខ្លួនទៅ “ត្រង់សេ”មានគ្រប់ផ្ទះ ផ្ទះមួយមានត្រង់សេមួយតែវា មិនសូវអីដែលរំពៃប្រាំវាទៅប្រច ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងពេលដែលរំពៃចូលដល់ក្នុងភូមិមានដុតផ្ទះអីទេ?

អៀម សួងៈ អត់មានទេ បើប៉ុន្មានឡើងមកបានដុត ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងនៅពេលបាញ់គ្នាចឹង ខាងខ្មែរក្រហមចាញ់រត់ទៅ ពេលរៀនណាមចូលដល់ក្នុងភូមិជួបប្រជាជនធ្វើយ៉ាងម៉េចទៅ?

អៀម សួងៈ យួនមិនបានថា អីទេ ព្រោះជាកន្លែងតំបន់ខ្លាំងមិនដឹងជាធ្វើយ៉ាងម៉េច ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងប្រជាជនមានគ្រោះថ្នាក់ទេ?

អៀម សួងៈ មានគ្រោះថ្នាក់ខ្លះដែរ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងរស់នៅកន្លែងភ្នំដូចជារងគ្រាប់ហើយ?

អៀម សួងៈ បាទ! វាចឹងហើយ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងប្រជាជនហ៊ានទៅធ្វើស្រែឆ្ងាយៗទេ?

អៀម សួងៈ បាទ! ចេះតែទៅៗ យើងធ្វើស្រែហើយ មើលទៅសភាពយ៉ាប់ក៏មិនហ៊ានទៅ កាលនោះ វាពិបាកណាស់ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងកាលពូធ្វើប្រធានក្រុមដល់ឆ្នាំ៨៣-៨៤-៨៥ ហ្នឹងពូមានធ្វើអីទៀតដែរ?

អៀម សួងៈ មិនបានធ្វើអីទេ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងមានបានចូលធ្វើខ្មែរក្រហមដែរ?

អៀម សួងៈ មិនដែលបានចូលធ្វើខ្មែរក្រហមទេ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងប៉ុណ្ណ?

អៀម សួងៈ មិនបានធ្វើទេ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងពូជាប្រជាជនធម្មតាទេ?

អៀម សួងៈ បាទ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងកាលសម័យសង្គ្រាមពូរត់លូនជាមួយទ័ពហុតទៅ?

អៀម សួងៈ បាទ! ខ្ញុំគេចរៀសចឹងទៅ គេចូលមកក៏ពួនទៅ បើគេរំកិលរត់ចូលត្រង់សេទៅ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងពូនៅភ្នំមានដឹងថាខាងទាហានខ្មែរក្រហមចាប់បានទាហានយួនធ្វើយ៉ាងម៉េចទៅ?

អៀម សួងៈ ខ្មែរក្រហមចាប់បានទាហានយួនកាលនោះមិនដឹងជាធ្វើយ៉ាងម៉េចទេ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងនៅពេលដែលទាហានយួនចាប់បានទាហានខ្មែរក្រហមមានដឹងថាធ្វើយ៉ាងម៉េចទេ?

អៀម សួងៈ ទេ មិនបានដឹងទេ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងពូនៅភ្នំមានដឹងថា នៅពេលរំកិលមួយប្រាំៗ មានមនុស្សស្លាប់ទេ?

អៀម សួងៈ មានស្លាប់ដែរ ។

សុខ វណ្ណៈ មានស្លាប់គេយកទៅកប់?

អៀម សួងៈ បាទ! កាលនោះទាហានយួនឡើងរថក្រោះមកឡើងរំកិលមួយកងពលនោះមានស្លាប់ តែ គ្រូរំកិលយកទៅអស់ហើយ ឯងប្រជាជនមានដឹងទេ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងតែស្លាប់គេយកទៅអស់?

អៀម សួង: បាទ! តែស្លាប់តែយកទៅអស់ហើយ ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងនៅហ្នឹងវាចឹងនៅពេលបាញ់អាចឃើញគ្នាទៅវិញទៅមក?

អៀម សួង: បាទ! ឃើញគ្នា ។

សុខ វណ្ណ: កាលហ្នឹងមានកាំភ្លើងធំទេ?

អៀម សួង: កាំភ្លើងកាលសម័យនោះមានគ្រប់គុណហើយ មានទាំងអា ១០០ លីនៅជាប់លើរថក្រោះ
ខាងខ្មែរក្រហមមានតែ « បេញក្រ ៦២ មានអាហុក » ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងមានកាណុងធំសម្រាប់ប្រចាំការ?

អៀម សួង: កាណុងធំមានតែខាងយួនហ្នឹងឯង ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងកំលាំងខាងខ្មែរក្រហមកាលហ្នឹងមានច្រើនទេ?

អៀម សួង: មានច្រើនណាស់ ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងថ្វីត្បិតតែពូមិនចូលជាខ្មែរក្រហមជាជំរាម តែពូមានបានដឹងមានកំលាំងខាងជំរាមហ្នឹង
ចាប់តាំងពីឆ្នាំណាមកដែរ?

អៀម សួង: ខ្ញុំមិនដែលបានចំណាំអាទៀតហ្នឹងទេ មិនដឹងជាកាលណា ប្រហែលជាឆ្នាំ៨១ - ៨២ ហ្នឹង
ឯង ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងមកដល់រាល់ថ្ងៃហ្នឹងពូប្រកបមុខរបរអីដែរ?

អៀម សួង: ខ្ញុំធ្វើស្រែបន្តិចៗ ហ្នឹង ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងធ្វើបានច្រើនទេ?

អៀម សួង: មិនបានច្រើនទេ ចេះតែចែកកូនបណ្តើរៗទៅ ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងពូគិតថាកាលសម័យមុនហ្នឹងសម័យឥឡូវការរកស៊ីមានភាពងាយស្រួលឬមួយយ៉ាង
ម៉េចដែរ?

អៀម សួង: កាលសម័យសង្គ្រាមការធ្វើស្រែមានភ្នាក់ងើលខ្លះចឹងឯង កាលភ័ងទៅក៏ដាក់ទៅ ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងកាលហ្នឹងលំបាកឬមួយស្រួល?

អៀម សួង: លំបាកណាស់ កាលសម័យហ្នឹង ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងមកដល់បច្ចុប្បន្ន?

អៀម សួង: ស្រួលសព្វថ្ងៃចង់ទៅណាក៏បាន ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងនៅទីនេះភូមិនេះមានវត្តប៉ុន្មានទៅ?

អៀម សួង: នៅទីនេះមិនមានវត្តទេ មានតែនៅឆ្នាំ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងពីដើមមកមានវត្តទេ កាលពីសង្គមចាស់?

អៀម សួងៈ ពីដើមមកភូមិនេះចេះឯង ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងអត់មានវត្តវ៉ាទេ?

អៀម សួងៈ បាទ! ភូមិនេះមានប៉ុន្មានជំនាន់មកហើយ ខ្ញុំកើតមកមិនទាន់ទេ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងកន្លងមកពូមានដែលតាមដានគុណការខ្មែរក្រហមទេ?

អៀម សួងៈ ខ្ញុំមិនដែលបានស្គាល់ទេ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងកាលប្តឹងមានស្គាល់ខុចទេ?

អៀម សួងៈ តា ខុចពួតតែឈ្មោះគេនិយាយតែមិនដែលឃើញរូប ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងតាខុចមកនៅភូមិផ្តាំនេះពូមិនដែលស្គាល់កាត់ទេ?

អៀម សួងៈ ទេ មិនដែលទេ គេថាតា ខុចនេះមកនៅភូមិផ្តាំនេះ តែពួតថាមិនដឹងជារូបយ៉ាងណា ខ្ញុំនៅភូមិនេះមិនដែលបានស្គាល់ដែរ ។

សុខ វណ្ណៈ បាទ ។

អៀម សួងៈ ខ្ញុំមិនដែលបានស្គាល់ទេ ពួតតែឈ្មោះ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងពូមានបានដឹងថា សព្វថ្ងៃមានគុណការកាត់ទោសមេដឹកនាំខ្មែរក្រហមពូមានដឹងទេ?

អៀម សួងៈ ពួតថាមានគុណការសម្រាប់កាត់ទោស ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងពូមានដឹងថាពិណ្ឌខ្លះដែលជាប់ឃុំ?

អៀម សួងៈ ខ្ញុំមិនបានដឹងទេ រឿងប្តឹង ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងខ្ញុំប្រាប់ពូថា តា ខុចត្រូវបានគុណការកាត់សេចក្តីហើយ តែនៅមានបណ្តឹងទទួរណ៍ ចឹងមិនទាន់ដឹងថា កាត់ត្រូវជាប់ទោសពិតប្រាកដប៉ុន្មានឆ្នាំទេ?

អៀម សួងៈ បាទ ។

សុខ វណ្ណៈ មិនដឹងថាជាប់ទោសបួនរយទោសយ៉ាងនោះ កាលមុនគុណការកាត់ទ្វេជាប់ទោស៣៥ឆ្នាំ ។

អៀម សួងៈ បាទ ។

សុខ វណ្ណៈ តែក្រោយមកគុណការគិតឃើញថា កាត់ជាប់ទោសនៅគុណការយោធាដោយមិនបាន ជម្រះក្តីកាត់ជាច្រើនឆ្នាំ ដូចនេះគុណការទូទាត់ទៅ ខុចត្រូវជាប់ទោសតែ១៧ឆ្នាំទៀតទេ ។

អៀម សួងៈ បាទ ។

សុខ វណ្ណៈ ហើយតា ខុចអតីតជាប្រធានកុក្កូលស្នែង ។

អៀម សួង: បាទ ។

សុខ វណ្ណ: ដែលធ្វើឲ្យមនុស្សជាងមួយម៉ឺននាក់នៅទូលស្រែងហ្នឹងស្លាប់ ។

អៀម សួង: បាទ ។

សុខ វណ្ណ: អ្នកដែលជាប់ទោសនៅទូលស្រែងគាត់ជាអ្នកចារឈ្មោះបញ្ជូនទៅត្រូវការការពារសម្រាប់ ។

អៀម សួង: បាទ ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងមានអ្នកទោសនៅទូលស្រែងប្រហែលជា ១០ ប៉ុន្មានបីការសម្រាប់ ។

អៀម សួង: បាទ ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងក្រៅពីហ្នឹងស្លាប់ទាំងអស់ ។

អៀម សួង: បាទ ។

សុខ វណ្ណ: នៅសម័យហ្នឹងទោះបីត្រូវជាគ្រូរបស់គាត់ដែលជាប់ទោសនៅទូលស្រែងហ្នឹងក៏គាត់មិនអាចជួយបានដែរ ។

អៀម សួង: បាទ ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងអង្គការសម្រេចថាសម្រាប់គ្រូវត្តសម្រាប់ ។

អៀម សួង: បាទ ។

សុខ វណ្ណ: ទោះបីជាគ្រូដែលធ្លាប់បង្រៀនគាត់ក៏ដោយ ។

អៀម សួង: បាទ ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងនៅពេលហ្នឹងមិនអាចជួយបានទេ បើអង្គការសម្រេចថាមានទោសក៏មានទោសហើយមិនអាចជួយបានទេ ។

អៀម សួង: បាទ ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងកាលហ្នឹងគាត់ជាមនុស្សផ្តាច់ការដែរ ។

អៀម សួង: បាទ ។

សុខ វណ្ណ: ចឹងការធានាទាំងអស់ហ្នឹងធ្លាក់បន្តទៅលើគាត់ ចឹងដល់ពេលប្រទេសមានច្បាប់ទំលាប់ទៅគេត្រូវតែកាត់ទោស ។

អៀម សួង: បាទ ។

សុខ វណ្ណ: ទោះបីអ្នកហ្នឹងមានវ័យចំណាស់យ៉ាងណាក៏ដោយ ត្រូវតែមានជីវិត ។

អៀម សួង: បាទ ។

សុខ វណ្ណៈ ដូចជាលោកតា អៀង សារី លោកតា ឆន ជា
កាត់មានជីវិតកាត់មានអាយុ៨០ ជាង តែតាមដូរច្បាប់គេមិនអាចអនុគ្រោះឲ្យបានទេ ។

អៀម សួងៈ បាទ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងអ្នកដែលធ្វើខុសត្រូវតែទទួលកំហុស គេដាក់ទោសកាត់ដោយសារកាត់ជាមេដឹកនាំធំ
ដែលធ្វើឲ្យប្រជាជនស្លាប់ជាងមួយលាននាក់ ។

អៀម សួងៈ បាទ ។

សុខ វណ្ណៈ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។

អៀម សួងៈ បាទ ។

សុខ វណ្ណៈ បើសិនជាយើងប្រៀបធៀបនៅប្រទេសផ្សេង គេមានឧក្រិដ្ឋកម្មចឹងដែរ ឧបមាថា
ប្រទេសគេមានប្រជាជន៦០ លាននាក់ គេស្លាប់៣ទៅ៤លាននាក់ក៏នៅតិចជាងយើងដែរ
យើងមានតែ៧លាននាក់ ហើយស្លាប់ជាងមួយលាននាក់មានន័យថាស្លាប់ច្រើន ។

អៀម សួងៈ ស្លាប់ច្រើន ។

សុខ វណ្ណៈ ដោយសារតែប្រទេសយើងមានមនុស្សភិបហើយស្លាប់រហូតដល់ទៅជាងមួយលាននាក់
ក៏មានន័យថាអស់ច្រើន ។

អៀម សួងៈ បាទ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងមានន័យថាអ្នកដែលបានកាន់អំណាចហើយធ្វើឲ្យប្រជាជនស្លាប់ច្រើនចឹងគឺត្រូវតែកាត់
ទោស ។

អៀម សួងៈ បាទ ។

សុខ វណ្ណៈ តែមេដឹកនាំដែលធ្វើឲ្យប្រជាជនស្លាប់ភិបត្តិរវាងមិនសូវមានបញ្ហាអីទេ ។

អៀម សួងៈ បាទ ។

សុខ វណ្ណៈ តែបើមានមនុស្សស្លាប់ច្រើនរំលាកសិទ្ធិមនុស្សច្រើនត្រូវតែកាត់ទោស ។

អៀម សួងៈ បាទ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងពួកគេថាកាត់ទោសហ្នឹងមានសារសំខាន់សម្រាប់ប្រជាជនដែរ ?

អៀម សួងៈ កាត់ទោសនោះវាមានសារសំខាន់ហើយ ព្រោះកាលនោះគេបានធ្វើបាបប្រជាពលរដ្ឋខ្លាំង
ពេក ធ្វើបាបអ្នកស្នូតគ្រង ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងពេលមានគុណការកាត់ទោសប្រជាជនអស់ចិត្ត ?

អៀម សួងៈ បាទ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងសម្រាប់ពូដែលទទួលរងគ្រោះដោយធ្វើការហួសកំលាំងហូបមិនឆ្អែតអីចឹង ដល់មាន គុណការកាត់ទោសចឹង តើពូគិតថាអស់ចិត្តទេ ពូអាចទទួលបានយុត្តិធម៌ទេ?

អៀម ស្នងៈ សម័យខ្មែរក្រហមកាលនោះធ្វើបាបប្រជាជនពលរដ្ឋខ្មែរ មិនថាប្រជាជនណាទេ ខឹងហ្នឹង សម័យខ្មែរក្រហម បែកបាក់បង្កបង្ក បង្កបង្កដឹងមួយខ្ញុំឆាប់កាលសម័យខ្មែរក្រហម ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងនៅទីនេះប្រជាជនចាស់ថ្មីការហូបចុកកាលសម័យហ្នឹងយ៉ាងម៉េចដែរ?

អៀម ស្នងៈ ហូបចុកដូចគ្នា ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងដូចគ្នាមិនមានខុសគ្នាទេ?

អៀម ស្នងៈ បាទ!ដូចគ្នា កាលនោះហូបបរដូចគ្នា ។

សុខ វណ្ណៈ កាលហ្នឹងហូបឆ្អែតខ្លះមិនឆ្អែតខ្លះឬយ៉ាងម៉េច?

អៀម ស្នងៈ បាទ!ឆ្អែតខ្លះមិនឆ្អែតខ្លះ កាលណាអង្ករកេងកមកមិនមានខ្លះខាត ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងពូមានអីចង់និយាយបន្ថែមទៀតទេ?

អៀម ស្នងៈ អត់មានទេ ។

សុខ វណ្ណៈ ចឹងខ្ញុំអរគុណពូច្រើនហើយ?

អៀម ស្នងៈ បាទ ។

ចប់